

ԱՅԶԱԳԱՆԵՔԸ

— 0 —

Այս ո՞վ է շալիս շուռ իկս գիշերին
ձուռ կողովաճակով խաւարի ծոցից,
Որից դուրս եկ նո՞նք եւ շիրիւ ,
Աստղերն եկ ընկնում դաւակ երկընթից :

Այս ո՞վ է շալիս . . . Ա՛հ , հեծե՛ծա՛ նկն է
Կեանքի օրուան մեջ երգած ցաւերդին ,
Որ աւելի խոր , աւելի ազդու
Արձագանք կուտայ շուռ իկս գիշերին :

Բերլին

ԱՐԱՄ ԶԱՐԴ

ՎԱՐԴ ԵՒ ՍՈՒԱԿ

ԱՅԼԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ (*)

(Ծար .)

է

Այս իրարանցումէն , սուսերաւոր զինակիր
Փուշը , մեծապէս շփոթած , իր նարկիզ գէտը
կանչեց որ մշտաբայց աչքով Վարդարանին
վրայ կը նակէր , եւ անոր հրամայեց որ հետամուտ
ըլլայ տեսնելու թէ ո՞վ է ան որ քաղաքը
իւրար կ'անցընէ . պատուէր տուաւ նաեւ Նու-
նուֆար ծաղկին , որ քաղաքին լրտեսն էր ,
հագնել իր կապուտագոյն պատմունճանը եւ գի-
շերանց լրտեսել թէ ի՛նչպիսի մէկն է եւ
ո՛ւրիկից եկած է եւ ո՛րուն այդքան սիրահա-
րուած՝ անհանգիստ կ'ընէ ամենքը , այդ ամ-
բողջը լաւ տեղեկանալով իրեն ճիշդ ու ճիշդ
խմացնել : Փուշին այս հրամանին վրայ նար-
կիզն ու Նունուֆարը ելան գիտնելու Վարդա-
րանին ամէն մէկ անկիւնն ու փողոցը : Եւ
զգուշութեամբ հետեւեւելով հետամուտ կ'ըլլա-
յին Սոխակին ամէն բնօրէնքը տեսնել ու ի-
մանալու :

Ողորմելի Սոխակը , այդ որոգայթէն բոլորու-
մբն անտեղեկ եւ Վարդին հովանաւորութեանը

վատան , գիշերանց իջաւ քիչ մը Վարդարանին
մէջ պտտելու եւ զգոնելու . ու փողոցէ մը
անցած ատենը , նարկիս գէտը զայն տեսնելով՝
Նունուֆարին ըսաւ՝ « Ինձի կը թոյն որ սա է
այն պանդուխտը որուն վրայ տեղեկութիւն
ուզեց Իշխոյին պահապան զինակիր Փուշը » :

Եւ որովհետեւ մտայլ գիշերին մէջ Նու-
նուֆարը կապուտագոյն լոգիկովը պահուարած
էր , Սոխակը չտեսնելով մօտէն կ'անցնէր .
խորամանկ Նունուֆարը անոր առջեւ ելաւ
եւ կեղծաւորաբար բարեւելով , սկսաւ անու-
շութեամբ հարցուփորձ ընել :

Բարեւիրտ Սոխակը , Նունուֆարին նեն-
գութիւնը չգիտնալով , հարազատ արտով ըսաւ
անոր իր ո՞վ ըլլալը եւ իր մանկութենէն ի
վեր սիրահարուելը՝ առանց գիտնալու թէ ու-
րո՞ւն , եւ թէ ի՛նչ գիպուածով Վարդին ա-
նունը լսեց , եւ անոր սիրովը բնուեցաւ եւ
անոր սիրոյն համար եկաւ Վարդարանի մէջ
օթապահեցաւ , այս ամէնը պատմեց :

Նունուֆարն ըսաւ . « Կը խղճամ վրադ , ո՞վ
ողորմելի սիրահար , որ ի զուր կը զեղբերիս .
վասնզի գձուճ ու աղքատ մէկն ես դուն , եւ
Վարդը , փառաւոր ու մեծ թագուհի մը ըլլալով ,
ի՛նչպէս պիտի զիջանի զեղի մտերմաւալ » :

Սոխակն ըսաւ . « Սիրոյ մէջ՝ աղքատի ու
հարուստի , մեծի ու փոքրի խտրութիւն չկայ ,
վասնզի ազնիւ սիրաւ եւ ճշմարիտ սէրը խրո-
րացը կը վերցնէ եւ մեծին ու ստորուկին հա-
ւասարութիւն կուտայ : »

Նունուֆարն ըսաւ . « Եւ ի՛նչն է սիրոյ այդ
ներգործութիւնը » :

Սոխակն ըսաւ . « Սէրն է պատճառ եւ հեղե-
նակ ամէն միութեան . սիրողէն ու սիրուածէն
ծագելով՝ առնչութիւն ունի երկուքին ալ հետ .
վասնզի յօջն ու կապն է միաւորութեան որ
իւր հօր ներգործութեամբը սիրողին ու սի-
րուածին մէջ թափանցելով անսնց հետ կը մի-
անայ , եւ երեքը անշփոթաբար մի եւ ան-
բաժանելի կ'ըլլան : »

Նունուֆարն ըսաւ . « Եւ քեզի ի՛նչ օգուտ
կայ ասուիք , քանի որ Վարդը զեղ չի ճանչ-
նար ու չի սիրեր : »

Սոխակն ըսաւ . « Ինձի համար բաւական է
որ ես ջերմաբար ամբողջ հոգովս զանի սի-
րեմ . վասնզի սիրոյ զօրութիւնը մագնիսի նը-
ման սիրելին քաշելով սիրողին կը ծանօթացնէ
եւ կը միացնէ » :

Նունուֆարն ըսաւ . « Ատի շատ տաժանելի
գործ է , եւ շատ տանջանք կը պատճառէ քեզի :

(*) Տես Անանիս , քիւ՛ 1 , 5—6 .